

11. *Corispermum* L. — velbloudník

Corispermum LINNAEUS Sp. Pl. 4, 1753.

Lit.: KLOKOV M. V. (1960): O dneprovských i nekotorych drugich vidach roda *Corispermum* L. Bot. Mater. Gerb. Bot. Inst. Akad. Nauk SSSR 20: 90-136. — ADAMKIEWICZ E. (1970): Studia cyto-taxonomiczne i embryologiczne nad czterema gatunkami rodzaju *Corispermum* L. Acta Soc. Bot. Polon. 39: 625-652.

Jednoleté byliny s hvězdovitými chlupy. Květy oboupohlavné, jednotlivé, přisedlé v úžlabí listů nebo listenů, zpravidla vytvářející terminální lichoklasy. Okvěti z 1-3 blanitých lístků, na bázi srostlých, tyčinky 3-5, blizny 2. Nažka vertikální, po celém obvodu s blanitým křídlem. Zárodek podkovovitě stočený. — Asi 50 druhů s hlavním rozšířením v jv. Evropě, stř. a v. Asii, méně ve stř. a j. Evropě a Severní Americe. — Anemogam.

1. *Corispermum leptopterum* (ASCHERS.) ILJIN — velbloudník tenkokřídly

Corispermum leptopterum (ASCHERSON) ILJIN Izv. Glavn. Bot. Sada 28: 653, 1929. — Syn.: *C. hyssopifolium* L. var. *leptopterum* ASCHERS. Verh. Bot. Ver. Prov. Brandenb. 23: 61, 1882. — *C. hyssopifolium* auct. fl. eur. non L.

Lodyha 15-50 cm vys., nevětvená až bohatě větvená. Listy čárkovité až čárkovitě kopinaté, listeny úzce kopinaté až kopinaté, přitisklé. Okvěti z 1 lístku, tyčinky většinou 3. Nažky příčně stlačené, v obrysu eliptické, 2,5-4,0 mm dl., 2,0-2,5 mm šir., s křídlem ca 0,3 mm širokým. VI-IX. Tf.

Nalezen jednou v Praze-Stodůlkách (HEJ-

NÝ 1960 PR) a jednou na z. Moravě u Lomnice u Tišnova (UNAR 1969, Zpr. Čs. Bot. Společ. 10: 42-43, 1975). Rostliny z obou nálezů se od sebe značně liší, ale podle udávaných diakritických znaků patří k témuž druhu. Původní v Maďarsku a Rakousku, zdomácnělý v NSR (Porýní) a v NDR (Brandenburg).

Poznámka: Spolu s prvním nálezem *C. leptopterum* v Praze-Stodůlkách byl sbírán i další druh velbloudníku: podle téměř bezkřídlych nažek by se mohlo jednat o *C. squarrosum* L. nebo *C. orientale* LAM., oba východoevropské a středoasijské druhy. Pro nedostatek srovnávacího materiálu a často rozporné údaje v popisech a klíčích flór i speciálních studií se nepodařilo tento druh spolehlivě určit.

12. *Salicornia* L. — slanorožec

Salicornia LINNAEUS Sp. Pl. 3, 1753.

Lit.: LUDWIG W. (1951): Über die frühere Verbreitung und das heutige Vorkommen des Quellers (*Salicornia europaea* L. = *S. herbacea* L.) in der Wetterau. Jb. Nassau. Ver. Naturk. 89: 31-45. — MACKŮ J. (1959): Slanorožec bylinný, vedoucí prvek jihomoravské slanisté květeny. Živa, ser. n., 7: 98-99. — KÖNIG D. (1960): Beitrag zur Kenntnis der deutschen Salicornien. Mitt. Florist.-Soziol. Arb.-Gem., ser. n., 8: 5-58. — SOÓ R. (1960): Über südosteuropäische Salicornien. Acta Bot. Acad. Sci. Hung. 6: 397-403. — BALL P. W. (1964): A taxonomic revision of *Salicornia* in Europe. Feddes Repert. 69: 1-8. — DERSCH G. (1974): Chromosomenzählungen an mitteleuropäischen Blütenpflanzen II. Philippia 2: 75-80. — JEFFERIES R. L. et GOTTLIEB L. D. (1982): Genetic differentiation of the microspecies *Salicornia europaea* L. (sensu stricto) and *S. ramossissima* J. Woods. New Phytol. 92: 123-129. — INGROUILLE M. J. et PEARSON J. (1987): The pattern of morphological variation in the *Salicornia europaea* aggregate (Chenopodiaceae). Watsonia 16: 269-281.

Jednoleté byliny s hlavním kořenem bohatě větveným, v hor. části dřevnatějícím. Lodyha zpravidla bohatě větvená (vz. nevětvená), s větvemi křížmostojnými, zdánlivě bezlistá; lodyha i větve dužnaté, lysé, článkované s články nahoře širšími a dole užšími, do sebe nálevkovitě zasaženými. Listy patrné pouze jako objímavý lem na hor. konci článků, se 2 vstřícnými špičkami. Květy oboupohlavné, ponořené do pletiva květonosných, zkrácených článků, které skládají terminální lichoklas; na každém článku ve vstřícném postavení 2 květenství ze 3 květů, z nichž prostřední je větší než oba krajní. Okvěti srostlé, dužnaté, na vnější straně vytvářející víčko, otevřené pouze 3ramennou šterbinou, kterou vyčnívají 1-2 tyčinky a 2 ± pérovité blizny. Víčko za zralosti houbovitě, nažka vejcovitá, s kožovitým oplodím. Semeno zploštěle elipsoidní, s háčkovitými trichomy. — Asi 30-40 druhů, rozšířených téměř po celém světě na stanovištích, bohatých na soli (mořská pobřeží, vnitrozemská slaniska). — Protandr. Anemogam. Hydrogam. Alogam. Autogam. (vz.).

1. *Salicornia prostrata* PALLAS — slanorožec rozprostřený Tab. 66/3

Salicornia prostrata PALLAS Ill. Pl. 8, 1803-1806. — Syn.: *Salicornia europaea* auct. fl. morav. non L. — *S. herbacea* auct. fl. morav. non (L.) L.

Exsikáty: Fl. Exs. Reipubl. Bohem. Slov., no 14. —

Fl. Exs. Reipubl. Čechoslov., no 1326. — PETRAK Fl. Bohem. Morav. Exs., no 149. — Extra fines: Fl. Exs. Austro-Hung., no 3855. — Fl. Hung. Exs., no 135. — Fl. Olten. Exs., no 46. — Pl. Bulg. Exs., no 46.

Lodyha (7-)10-30 cm vys., většinou přímá, 1-2(-3) × větvená, s dol. větvemi od hlavní lo-